2025/2384

27.11.2025

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2025/2384

af 20. november 2025

om pensionssporingssystemer, værktøjer til overvågning af pensionssystemer og automatisk tilmelding

(meddelt under nummer C(2025) 9300)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I betænkningen fra Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg af 10. september 2025 om fremme af finansiering af investeringer og reformer med henblik på at styrke den europæiske konkurrenceevne og skabe en kapitalmarkedsunion (Draghirapporten) (2024/2116 (INI)) understreges det, at pensioner bidrager til at beskytte pensionister, opbygge kapitalmarkeder og mobilisere investeringer, og opfordres Kommissionen specifikt og indtrængende til at sikre, at alle medlemsstater indfører enkle og gennemsigtige pensionssporingssystemer.

(2) Eurogruppen i inklusivt format opfordrede i marts 2024 i) medlemsstaterne til at vurdere, om der findes produkter for deres borgere på markedet for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger og udveksle bedste praksis, herunder om, hvordan borgernes tilmelding til arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger kan forbedres, ii) Europa-Kommissionen til at sætte præg på medlemsstaterne indsats ved at identificere og foreslå bedste praksis, iii) medlemsstaterne til at udvikle pensionssporingssystemer for at give deres borgere et overblik over den fremtidige pensionsindkomst og iv) Kommissionen til at udvikle et værktøj til pensionsovervågning i samarbejde med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og medlemsstaterne.

(3) I erklæringen fra eurotopmødet i april 2024 blev alle medlemsstater og EU-institutioner tilskyndet til at sikre en hurtig gennemførelse af alle de foranstaltninger, der er beskrevet i ovennævnte erklæring fra Eurogruppen i inklusivt format.

(4) Europa-Kommissionens meddelelse af 19. marts 2025 med titlen »Opsparings- og investeringsunionen: En strategi til fremme af borgernes velstand og økonomisk konkurrenceevne i Unionen indeholder Kommissionens tilsagn om at fremme anvendelsen af og bedste praksis for pensionssporingssystemer, værktøjer til overvågning af pensionssystemer og automatisk tilmelding for at øge borgernes viden om deres forventede pensionsindkomst, så de bedre kan forberede sig på pensionering. Sådanne værktøjer vil bidrage til at åbne op for større omfang og dybde på markederne for arbejdsmarkedspensioner, hvilket ikke kun vil være til gavn for mennesker, men for Unionens økonomi som helhed.

(5) I Den Europæiske Revisionsrets særberetning om supplerende pensioner fra maj 2025 anbefales det, at Kommissionen forbedrer gennemsigtigheden af data om pensionsmangler, både for enkeltpersoner og på landeplan, ved at videreføre sine politiktiltag med hensyn til pensionssporingssystemer og værktøjer til overvågning af pensionssystemer.

(6) I rapporten fra december 2019 fra Ekspertgruppen på Højt Plan om Pensioner rådes medlemsstaterne til at anlægge en langsigtet og samlet tilgang til udviklingen af pensionssystemer på flere niveauer og gives der anbefalinger til EU-institutionerne, medlemsstaterne, pensionsudbyderne og arbejdsmarkedets parter om, hvordan dette kan gøres.

(7) I rapporten fra juni 2020 fra Forummet på Højt Plan om Kapitalmarkedsunionen advares der om, at risici for utilstrækkelige pensioner udgør politiske og budgetmæssige udfordringer for medlemsstaterne, og anbefales det, at Kommissionen i) udvikler et værktøj til måling af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til pensionstilstrækkelighed og -bæredygtighed, ii) opfordrer til udvikling af pensionssporingssystemer for enkeltpersoner og iii) bakker op om indførelsen af automatiske tilmeldingssystemer for at sikre tilstrækkelig pensionsdækning i alle medlemsstater.

(8) Undersøgelsen fra 2021 om bedste praksis for automatisk tilmelding, der blev gennemført på vegne af Europa-Kommissionen, og den tekniske rådgivning fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger om bedste praksis for pensionssporingssystemer og værktøjer til overvågning af pensionssystemer samt myndighedens yderligere tekniske input fra september 2025 til de gennemgange, der blev gennemført som led i opsparings- og investeringsunionen, gav supplerende input på disse områder.

(9) I rapporten om pensionstilstrækkelighed fra 2024, der er udarbejdet i fællesskab af Europa-Kommissionen og Udvalget for Social beskyttelse, og rapporten om befolkningens aldring fra 2024, som indeholder prognoser over aldersrelaterede offentlige udgifter i de kommende årtier, og som er udarbejdet i fællesskab af Europa-Kommissionen og Udvalget for Økonomisk Politik, får Kommissionen oplysninger om henholdsvis nuværende og fremtidig pensionstilstrækkelighed og de vigtigste udfordringer i hele Unionen og de offentlige finansers holdbarhed.

(10) Princip 15 i den europæiske søjle for sociale rettigheder fastsætter, at arbejdstagere og selvstændige har ret til en pension, der står i forhold til deres bidrag og sikrer en tilstrækkelig indkomst, og at kvinder og mænd skal have lige muligheder for at optjene pensionsrettigheder.

(11) Rådets henstilling af 8. november 2019 ([1])om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige indeholder en henstilling til medlemsstaterne om at sikre gennemsigtighed med hensyn til betingelserne og reglerne for sociale beskyttelsesordninger, og at enkeltpersoner har gratis adgang til ajourførte, omfattende, brugervenlige og letforståelige oplysninger om individuelle rettigheder og forpligtelser. Det henstilles også til medlemsstaterne, at de om nødvendigt forenkler de administrative krav til arbejdstagere, selvstændige og arbejdsgivere med henblik på at få adgang til og nyde godt af social beskyttelse.

(12) Da ringe finansiel forståelse samt kognitive og adfærdsmæssige skævheder kan hæmme pensionsplanlægningen, er der behov for foranstaltninger til fremme af finansiel uddannelse og pensionsgennemsigtighed. Af Eurobarometerundersøgelsen fra juli 2023 fremgik det, at der findes sådanne skævheder hos en stor del af befolkningen. I Rådets konklusioner af 14. maj 2024 blev medlemsstaterne og Kommissionen tilskyndet til at træffe vidtrækkende foranstaltninger for at øge den finansielle forståelse i Unionen, herunder for at sætte borgerne i stand til at forberede sig på og investere i fremtiden. Som svar på denne tilskyndelse offentliggjorde Kommissionen den 30. september 2025 en strategi for finansiel forståelse, som indeholder initiativer, der skal sætte borgerne i stand til at træffe mere informerede beslutninger med hensyn til langsigtet planlægning, bl.a. pensionsplanlægning.

(13) Sideløbende med foranstaltninger til fremme af finansiel uddannelse vil det være nødvendigt at stille effektive informationsværktøjer til rådighed, for at borgerne kan tage del i finansiel planlægning med henblik på pensionering. Mange europæere mangler data og værktøjer til at holde styr på deres pensionsrettigheder, som i stigende grad spredes på tværs af forskellige ordninger og lande, hvilket gør det vanskeligt at træffe informerede beslutninger om karriere, pensionering og opsparingsbehov. Øget kendskab til indvirkningen af karrierevalg, såsom karriereafbrydelser og deltidsbeskæftigelse, på pensionsalder og -opsparinger vil give modtagerne, navnlig kvinder, mulighed for at træffe velinformerede beslutninger. Et nationalt pensionssporingssystem (PTS), et digitalt værktøj, der giver et konsolideret overblik over optjente rettigheder og, hvis det skal være ideelt, over forventede pensionsydelser fra alle kilder, kan fremme gennemsigtighed og viden samt opbygge tillid til pensionssystemerne og dermed sætte enkeltpersoner i stand til bedre at vurdere, om deres pensionsindkomst vil være tilstrækkelig i fremtiden, og træffe informerede beslutninger. Selv om de fleste medlemsstater har særlige onlineplatforme med oplysninger om pensionsrettigheder, er disse ofte begrænset til offentlige pensioner og indeholder ikke omfattende oplysninger om supplerende pensioner. Kun nogle få medlemsstater tilbyder i øjeblikket et PTS, der indeholder omfattende oplysninger om alle søjler og udbydere.

(14) Medlemsstaterne bør stille et omfattende PTS til rådighed for deres befolkning. Det skal ske for at udfylde informationskløften i relation til pensioner og sætte enkeltpersoner i stand til at vurdere og om nødvendigt forbedre tilstrækkeligheden af deres nuværende og fremtidige pensionsindkomst. EIOPA's tekniske rådgivning omfatter god praksis for udformning, forvaltning og gennemførelse af nationale pensionssporingssystemer. For at det kan være effektivt, skal et PTS have et brugerorienteret design, der tager højde for det gennemsnitlige individs behov og kognitive skævheder. Det indebærer, at oplysningerne præsenteres på en enkel og forståelig måde i et almindeligt sprog, og at der anvendes en flerstrenget tilgang, hvor væsentlige oplysninger prioriteres på en velkomstside. Der bør også gives udførlige oplysninger om fremtidige ydelser til brugere, der ønsker at gå i dybden. Medlemsstaterne bør også sikre, at deres PTS opfylder kravene i det europæiske tilgængelighedsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 ([2])) og direktivet om webtilgængelighed (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 ([3])).

([1]) Rådets henstilling af 8. november 2019 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige (EUT C 387 af 15.11.2019, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EUT L 327 af 2.12.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2102/oj).

(15) Europa-Kommissionen støtter udviklingen af den europæiske sporingstjeneste for pensioner — en paneuropæisk platform, der skal fungere som centralt knudepunkt, der forbinder de forskellige nationale PTS'er i hele Unionen. Den europæiske sporingstjeneste for pensioner bør give mobile arbejdstagere mulighed for at få et overblik over deres pensionsrettigheder, uanset i hvilken medlemsstat de er optjent. En forudsætning for effektiv grænseoverskridende pensionssporing er, at de nationale PTS'er oprettes og udformes eller tilpasses, så de er teknisk interoperable og har tilladelse til at dele data med den europæiske sporingstjeneste for pensioner.

(16) Demografiske tendenser, den teknologiske udviklings indvirkning på beskæftigelsen og nye former for arbejde skaber stigende udfordringer med hensyn til pensionssystemernes tilstrækkelighed og bæredygtighed i hele Unionen. Den gennemsnitlige offentlige pension i Unionen, udtrykt som en procentdel af den gennemsnitlige bruttoløn, forventes at falde i de kommende årtier. Der er imidlertid betydelige forskelle på tværs af Unionen med hensyn til pensionssystemernes struktur og på pensionsrettigheder mellem forskellige aldersgrupper, køn, sektorer, indkomstniveau, karrierevarighed og karriereforløb. Det medfører uensartet pensionstilstrækkelighed i hele befolkningen.

(17) På baggrund af det demografiske pres har de fleste medlemsstater reformeret deres pensionssystemer, hvilket i mange tilfælde kan føre til lavere offentlige pensionskompensationsgrader. På trods af flere bæredygtighedsfremmende reformer er de offentlige pensionssystemer i mange medlemsstater fortsat under pres. I mellemtiden spiller arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensionsordninger en stadig større rolle med hensyn til at supplere offentlige pensionsordninger for at sikre, at pensionister får en tilstrækkelig pensionsindkomst, samtidig med at systemets bæredygtighed opretholdes. De supplerende pensioner er imidlertid fortsat underudviklede i mange medlemsstater, og deres dækning varierer på tværs af befolkningen på grund af en kombination af faktorer såsom forskelle i opsparingskapacitet, utilstrækkelig finansiel forståelse og gennemsigtighed og manglende tillid til den supplerende pensionssektors evne til at levere en reel nettovækst i opsparingen. Adgangen til arbejdsmarkedspensioner afhænger af ansættelseskontraktens art, beskæftigelsessektoren, arbejdsgiverens størrelse, samt i hvor høj grad de kollektive overenskomstforhandlingssystemer og arbejdsmarkedsdialogen har indflydelse herpå. Der bør gøres en indsats for at lette adgangen til supplerende pensioner gennem en samlet tilgang, der tager højde for de forskellige befolkningsgrupper.

(18) Da ansvaret for at tilrettelægge pensionssystemerne ligger hos medlemsstaterne, har denne henstilling til formål at vejlede om indførelse og, når det er relevant og nødvendigt, revurdering af pensionssporingssystemer, værktøjer til overvågning af pensionssystemer og rammer for automatisk tilmelding. Målet er at øge enkeltpersoners viden om deres forventede samlede pensionsindkomst fra alle pensionssøjler og hjælpe dem med at forberede sig bedre på pensionering samt at forbedre medlemsstaternes evne til at vurdere og revurdere, hvorvidt deres pensionssystemers bæredygtige og tilstrækkelige, herunder på tværs af forskellige demografiske grupper. I henstillingen tages der hensyn til de synspunkter og den rådgivning fra interessenter, der er indsamlet gennem høringer, og dokumentation for de socioøkonomiske virkninger af pensionssporingssystemer, værktøjer til overvågning af pensionssystemer og automatisk tilmelding.

(19) I flere medlemsstater spiller arbejdsmarkedets parter en grundlæggende rolle med hensyn til forvaltning og udformning af arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, når de udøver deres autonomi og kollektive forhandlingsbeføjelser. Denne model med fælles ansvar, der er baseret på arbejdsmarkedsdialog, har vist sig at være yderst effektiv med hensyn til at levere solide arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser. Den har vist sig at fremme arbejdstagernes og arbejdsgivernes ejerskab og forbedre arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers langsigtede bæredygtighed, tilstrækkelighed, effektivitet og gennemsigtighed samt deres tilpasning til både arbejdstagernes og arbejdsgivernes økonomiske og sociale interesser. I nogle medlemsstater, hvor arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger er mindre udviklede, står arbejdsgivernes bidrag i forhold til arbejdstagernes bidrag til deres personlige pensionsordninger. Bidraget afspejles i arbejdstagernes lønpakke og har til formål at øge pensionsindkomsten.

(20) Kommunikation til offentligheden om behovet for pensionsreformer og deres virkninger kan kun være troværdig, hvis den er objektiv og baseret på pålidelige data. Når der udformes langsigtede pensionsreformer, er det afgørende, at medlemsstaterne kan tage politiske beslutninger på grundlag af omfattende og tilstrækkeligt fremadrettede oplysninger om både offentlige og supplerende pensionsordninger. Selv om de fleste medlemsstater indsamler statistikker om supplerende pensionskasser og deres medlemmer, er det kun nogle få, som ud over omfattende data om offentlige pensioner, råder over data og værktøjer til systematisk at overvåge, hvorvidt deres pensionssystemer med flere søjler overordnet set er tilstrækkelige og bæredygtige.

(21) Formålet med værktøjer til overvågning af pensionssystemer er at hjælpe medlemsstaterne med at overvåge ændringer i pensionsdækning, -tilstrækkelighed og -bæredygtighed på tværs af deres flersøjlesystemer og sætte dem i stand til at understøtte deres pensionsreformer med nøjagtige og pålidelige data. En sådan samlet oversigt vil sætte medlemsstaterne i stand til at udforme omfattende pensionsreformer og sociale reformer og samtidig sikre finanspolitisk holdbarhed og tilstrækkelighed og fremme af en objektiv offentlig debat om reformbehov og -virkninger.

(22) Når sådanne værktøjer til overvågning af pensionssystemer udformes, foreslår EIOPA, at der anvendes de samme indikatorer som i rapporterne om henholdsvis aldring og pensionstilstrækkelighed, der udarbejdes hvert tredje år, og i Europa-Kommissionens årlige »Debt Sustainability Monitor«. Indikatorerne vil skulle suppleres af vigtige oplysninger om det bidrag, som arbejdsmarkedspensioner og personlige pensioner yder med hensyn til både tilstrækkelig og bæredygtighed. Pensionsdatas dækning og tilstrækkelighed kan forbedres over tid, hvis de forskellige nationale myndigheder, der er involveret i tilsyn med pensionsudbydere, indsamler relevante data og sikrer, at de indgår i et centralt dataknudepunkt. Relevante data er data, som vedrører disaggregerede oplysninger om både fremtidige og nuværende pensionisters bidrag og opsparede rettigheder. Medlemsstaterne kan også drage fordel af at udveksle god praksis om prioritering og indsamling af data.

(23) Oplysninger om faktorer som bl.a. aktiver, passiver, bidrag, afkast og gebyrer samt om køns- og aldersstrukturen hos modtagere af supplerende pensioner vil øge prognosernes nøjagtighed. Medlemsstaterne opfordres til at forbedre deres data om og overvågning af supplerende pensioner og til at samarbejde med Kommissionen og andre medlemsstater om at skabe et værktøj, der giver et samlet overblik over pensionssystemernes nuværende og fremtidige tilstrækkelighed og bæredygtighed. Ved anvendelse af de samme definitioner og klassifikationer som dem, der findes i henholdsvis rapporten om befolkningens aldring og rapporten om pensionstilstrækkelighed, vil de data, der stilles til rådighed i medlemsstaternes værktøjer til overvågning af pensionssystemer, kunne sammenlignes. De arbejdsgrupper, der udarbejder disse rapporter, kan udvikle yderligere definitioner, antagelser, metodologier, vejledning og taksonomier, hvis det er nødvendigt, for at sikre, at rapporteringsbyrden er minimal. I overensstemmelse med den opgave, som Eurogruppen i inklusivt format har pålagt Europa-Kommissionen og medlemsstaterne, vil sammenfatningen af nationale pensionsindikatorer i et EU-værktøj til overvågning af pensionssystemer gøre det muligt for medlemsstaterne at sammenligne deres nationale pensionsresultater med andre medlemsstaters og lade sig inspirere af god praksis, der fører til høj pensionstilstrækkelighed og finanspolitisk holdbarhed.

(24) På trods af det forventede fald i pensionstilstrækkeligheden, hvis politikken forbliver uændret, understreger den lave deltagelse i frivillige supplerende pensionsordninger og det relativt beskedne beløb, som husholdningerne sparer op i form af langsigtede opsparings- og investeringsprodukter — når det sammenlignes med deres finansielle formue, der spares op i form af bankindskud — at de eksisterende incitamenter ikke er tilstrækkeligt tungtvejende til at få mange enkeltpersoner til at handle. Ordninger for automatisk tilmelding kan være en hjælp i denne henseende.

(25) Automatisk tilmelding betyder, at enkeltpersoner automatisk tilmeldes en supplerende pensionsordning med mulighed for fravalg. Den afviger fra tilvalgstilgangen, som kræver en aktiv beslutning om at deltage. Automatisk tilmelding har vist sig at være en succes med hensyn til at øge deltagelsen i pensionsopsparinger i lande, hvor den er blevet gennemført. Den anvendes typisk i relation til arbejdsmarkedspensioner, men kan også anvendes i andre situationer, f.eks. for selvstændige.

(26) Medlemsstaterne bør indføre den nødvendige retlige ramme for indførelse af automatisk tilmelding. For at skabe et gunstigt miljø bør de som minimum: i) fastslå, hvor stor en del af befolkningen der er berettiget til automatisk tilmelding ii) træffe afgørelse om fravalgs- og gentilmeldingsperioder iii) fastlægge, hvilke pensionsordninger der er berettiget til automatisk tilmelding og iv) udforme en standardpensionsordning. Medlemsstaterne vil også skulle sikre, at de nationale kompetente myndigheder har kapacitet til at føre tilsyn med, hvordan opsparinger fra automatisk tilmelding investeres og forvaltes, og til at sikre, at omkostningerne fortsat står i rimeligt forhold til det afkast, der tilbydes.

(27) Mekanismer til automatisk tilmelding bør indføres på en måde, der fastholder integriteten i allerede velfungerende, nationale offentlige eller supplerende pensionsordninger. De bør ikke stille deltagere i eksisterende arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger ringere, svække arbejdstagernes obligatoriske deltagelse i arbejdsmarkedsrelaterede ordninger, hvis en sådan obligatorisk deltagelse findes, eller undergrave de nationale solidaritetsmekanismer. Erfaringer fra forskellige lande påviste, at der findes designelementer, som påvirker effektiviteten af automatisk tilmelding. For at fremme udbredelsen af automatisk tilmelding og sikre, at den bliver vellykket, opfordres medlemsstaterne til at lære af denne bedste praksis og om nødvendigt tilpasse den til deres landespecifikke forhold.

(28) For at øge pensionstilstrækkeligheden og afhjælpe pensionsforskelle mellem forskellige befolkningsgrupper, beskæftigelsessektorer og typer af ansættelseskontrakter bør den del af befolkningen, der er berettiget til automatisk tilmelding, være så vidtfavnende som muligt.

(29) Tidligere erfaringer har vist, at automatisk tilmelding er mere effektiv med hensyn til at øge deltagelsen i supplerende pensioner, såfremt gennemførelsen heraf giver tilstrækkelig tid til formidling af oplysninger, en bred høring af arbejdsmarkedets parter og interessenter, bl.a. finansielle formidlere, og til udformning af effektive kommunikationskampagner med henblik på at informere offentligheden. Synergier med pensionssporingssystemer og finansielle uddannelses- og oplysningsprogrammer kan forbedre potentielle medlemmers forståelse. For at sikre læringserfaringer og mindske tilpasningsbyrden kan medlemsstaterne overveje at indføre automatisk tilmelding i faser, f.eks. ved gradvist at fokusere på specifikke typer arbejdsgivere og personer, der er berettiget hertil, eller ved at give mulighed for en stigning i bidragssatserne over tid. Med udgangspunkt i en relativt lav bidragssats, som med tiden stiger gradvist til det niveau, der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål om pensionstilstrækkelighed, kan det også bidrage til at skabe accept og begrænse antallet af fravalgsordninger, navnlig i de indledende faser af gennemførelsen.

(30) Arbejdsgivere, der ønsker eller er forpligtet til at påbegynde automatisk tilmelding, især relativt små arbejdsgivere, kan have administrative og operationelle udfordringer med at tilmelde arbejdstagere i eksisterende supplerende pensionsordninger eller oprette deres egne arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Medlemsstaterne bør derfor overveje at give arbejdsgiverne administrativ støtte, om nødvendigt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

(31) Deltagelse i supplerende pensioner kan for arbejdstagere indebære en reduktion af deres nuværende disponible indkomst til gengæld for en højere indkomst ved pensionering. Det kan være besværligt, især for lavtlønnede og yngre arbejdstagere, hvilket potentielt kan føre til større fravalg og en lavere deltagelsesfrekvens blandt disse grupper. Medlemsstaterne bør overveje målrettede skatteincitamenter eller subsidier, så det gøres økonomisk overkommeligt for disse grupper at deltage og forblive i ordninger for automatisk tilmelding. For at disse incitamenter kan være effektive, skal de understøttes af gennemsigtig kommunikation og klare, enkle procedurer. Medlemsstaterne kan også mere generelt overveje at indføre skatteincitamenter for at tilskynde til en almen udbredelse af supplerende pensioner, navnlig for ovennævnte grupper. De opfordres også kraftigt til at udforme alle skatteincitamenter på en fornuftig og omkostningseffektiv måde, idet der tages hensyn til deres finanspolitiske konsekvenser og deres indvirkning på andre værktøjer, bl.a. opsparings- og investeringskonti. Hvis medlemsstaterne beslutter at tilbyde skattefordele og andre ydelser for at fremme udbredelsen af supplerende pensionsprodukter, offentliggør de udførlige oplysninger om skatteudgifternes indvirkning på indtægterne i overensstemmelse med deres oplysningsforpligtelser i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 2011/85/EU ([4]) som ændret ved Rådets direktiv (EU) 2024/1265 ([5])

(32) Arbejdsmarkedets struktur varierer betydeligt både inden for medlemsstaterne og medlemsstaterne i blandt. Tidsubegrænsede fuldtidskontrakter eksisterer side om side med atypiske kontrakter og selvstændig virksomhed. Indkomsten for personer i de to sidstnævnte beskæftigelseskategorier kan variere over tid og kan være genstand for hyppige afbrydelser, hvilket betyder, at de måske ikke egner sig til regelmæssigt at bidrage til en pensionsordning. For at sikre, at alle mennesker får mulighed for at supplere deres lovbestemte pensioner og kan drage fordel af mekanismer til automatisk tilmelding, bør medlemsstaterne overveje at tilbyde disse to kategorier særbehandling eller skræddersyede ordninger, f.eks. større fleksibilitet med hensyn til hyppigheden og den beløbsmæssige størrelse af deres bidrag til supplerende pensionsordninger.

(33) Da det ikke er alle befolkningsgrupper, der mener, at det er hensigtsmæssigt eller økonomisk overkommeligt at forpligte sig til at betale bestemte bidrag til supplerende pensioner, kan de drage fordel af fravalgs- og gentilmeldingsperioder. Det vil give dem mulighed for henholdsvis at melde sig ud af og genindmelde sig i ordningerne for automatisk tilmelding på et senere tidspunkt. Den mulighed vil øge accepten af og tilliden til systemet. Medlemsstaterne kan træffe afgørelse om, hvor hyppigt disse perioder skal tilbydes, for at skabe balance mellem målet om at maksimere deltagelsen og systemets stabilitet og målet om at give borgerne valgmuligheder. Det henstilles til medlemsstaterne, at de fastsætter klare kriterier for berettigelse og veludformede muligheder for fravalg og gentilmelding.

([4]) Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/oj).

([5]) Rådets direktiv (EU) 2024/1265 af 29. april 2024 om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

(34) Nogle borgere mangler måske de oplysninger og finansielle færdigheder, der er nødvendige for at træffe beslutninger om langsigtede investeringer. De kan også finde det vanskeligt at vælge mellem forskellige muligheder i form af investeringsprofiler, som hver især giver en forskellig kombination af forventet afkast og risiko. For at undgå, at borgerne overvældes af for mange og for komplekse beslutninger i tilknytning til automatisk tilmelding bør medlemsstaterne tilbyde standardløsninger sammen med et begrænset antal valgmuligheder for elementer, f.eks. bidragssatser, berettigede investeringsplaner eller -produkter, investeringsstrategier og udbetalingsordninger, og samtidig sikre, at de tilstræbte mål for tilstrækkelig pensionsindkomst og pensionstilstrækkelighed nås, da erfaringen viser, at de fleste arbejdstagere, der er omfattet af automatisk tilmelding, har tendens til at acceptere og holde sig til standardtilbud.

(35) Navnlig vil mange mennesker, når de skal vælge mellem forskellige investeringsprofiler, i betragtning af pensionsindkomstens betydning for den sociale beskyttelse være tilbøjelige til at vælge konservative investeringsprofiler, ofte med en eller anden form for kapitalbeskyttelse. Afhængigt af, hvordan den er udformet, kan en sådan kapitalbeskyttelse imidlertid være dyr og begrænse det stigningspotentiale, der ligger i pensionsopsparingers værdi over lange investeringsperioder. Livscyklusinvesteringsstrategier, der ændrer allokeringen fra mere risikobetonede til mere konservative investeringer, efterhånden som deltagerne nærmer sig pensionering, indebærer et stigningspotentiale, samtidig med at de omfatter indbygget risikoreduktion og kan opfylde de fleste deltageres behov. Det henstilles til medlemsstaterne, at de betragter disse investeringsstrategier som den foretrukne kandidat til standardplaner. Deltagerne bør dog også kunne vælge andre muligheder eller skifte til forskellige investeringsstrategier i løbet af deres karriere.

(36) For at øge pensionstilstrækkeligheden, og idet der tages hensyn til de forskellige tidspunkter i en persons karriere eller liv, hvor denne kan være tilmeldt eller har genindmeldt sig i supplerende pensionsordninger, bør borgerne have mulighed for at supplere minimumsbidragene med frivillige betalinger.

(37) Det landskab, der består af supplerende pensionsprodukter og andre pensionsopsparinger, varierer betydeligt i Unionen og omfatter mere end arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, der forvaltes af arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser (IORP'er), som reguleres på EU-plan. I flere medlemsstater tager pensionsordninger på arbejdspladsen også form af forsikringsprodukter og personlige pensionsprodukter, og i nogle få medlemsstater har visse grænseoverskridende virksomheder anvendt det paneuropæiske personlige pensionsprodukt (PEPP-produkt) til at tilbyde deres arbejdstagere en pensionsplan. Alle sådanne ordninger indebærer delte bidrag fra arbejdsgivere og arbejdstagere. Medlemsstaterne bør sikre, at enhver løsning, de udvælger som berettiget til automatisk tilmelding, kan skabe fordele for opsparerne på lang sigt. Med henblik herpå rådes medlemsstaterne til at udvælge pensionsprodukter, der er berettigede til automatisk tilmelding, på grundlag af deres potentiale til at opfylde de tilstræbte politikmål i samråd med arbejdsmarkedets parter og interesserede udbydere, når det er relevant. Når medlemsstaterne giver skatteincitamenter og/eller yder subsidier til arbejdsgivere og arbejdstagere, bør de desuden give de samme skatteincitamenter og yde de samme subsidier i tilknytning til alle sammenlignelige produkter. Medlemsstaterne bør fjerne skattemæssige og andre nationale hindringer for at gøre det lettere at foretage grænseoverskridende investeringer og drive pensionsfonde på tværs af grænserne og dermed fremme øget integration på EU's pensionsmarked, således at den i højere grad afspejler dimensionen vedrørende det indre marked.

(38) For at maksimere dækningen bør standardplaner være åbne for alle arbejdstagere og selvstændige, heriblandt dem, der arbejder i økonomiske sektorer eller kategorier, som ikke er omfattet af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, der er oprettet i henhold til overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter. Arbejdstagere kan skifte job i løbet af deres karriere, flytte mellem økonomiske sektorer eller på tværs af grænserne eller arbejde under forskellige typer kontrakter, som måske ikke er omfattet af en supplerende pensionsordning. Medlemsstaterne bør overveje, om disse personer fortsat bør bidrage til den pensionsordning, som de tidligere var tilmeldt, eller om de bør tilmelde sig en standardpensionsordning eller et andet berettiget pensionsprodukt efter eget valg. I sidstnævnte tilfælde bør medlemsstaterne overveje, om arbejdstagerne bør have ret til at flytte pensionsrettigheder til den nye ordning, og i bekræftende fald på hvilke betingelser.

(39) Medlemsstaterne bør regelmæssigt vurdere, hvor godt rammen for automatisk tilmelding fungerer, og bør indføre en passende tilsynsmekanisme for berettigede produkter eller ordninger og deres udbydere. Tilsynsmyndighederne bør have kapacitet til at overvåge resultaterne af relevante pensionsopsparingsinstrumenter og beføjelser til at gribe ind, når det er nødvendigt, og på et tidligt tidspunkt for at sikre, at supplerende pensionsordninger er effektive med hensyn til at øge pensionsindkomsten, og at deltagernes rettigheder opretholdes over tid. Effektivt tilsyn kan øge tilliden til systemet og mindske fravalg.

(40) I nogle lande er det blevet gjort obligatorisk for arbejdsgivere at tilmelde deres arbejdstagere automatisk. Nogle lande, der har indført denne foranstaltning, har oprettet et offentligt organ, der har ansvar for forvaltningen af pensionsopsparinger og spiller en rolle i tilknytning til investering af pensionsopsparinger. Disse foranstaltninger har potentiale til at øge deltagelsen betydeligt. Medlemsstaterne bør vurdere, om de opfylder de nødvendige betingelser for at gennemføre sådanne foranstaltninger på effektiv vis.

(41) Denne henstilling berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at tilrettelægge og udforme deres nationale pensionssystemer. Denne henstilling begrænser ikke arbejdsmarkedets parters selvstændighed i de tilfælde, hvor de har ansvar for at oprette og forvalte pensionsordninger. Denne henstilling bør derfor ikke berøre den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning om tilrettelæggelse af pensionssystemer og kollektive overenskomstforhandlingssystemer —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Artikel 1

Genstand

1. Denne henstilling vedrører forbedring af pensionssystemerne gennem udvikling af pensionssporingssystemer for enkeltpersoner, værktøjer til overvågning af pensionssystemer og gennemførelse af automatisk tilmelding til supplerende pensionsordninger. Den omfatter foranstaltninger, der skal støtte borgerne i at træffe informerede beslutninger, når de planlægger deres pensionsopsparinger, og støtte medlemsstaterne i at træffe informerede beslutninger i relation til pensionstilstrækkelighed og -bæredygtighed. Den indeholder også foranstaltninger, der skal øge pensionstilstrækkeligheden og -bæredygtigheden gennem øget deltagelse i supplerende pensionsordninger.

2. Denne henstilling berører ikke medlemsstaternes ret til at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale beskyttelsessystemer, herunder pensionssystemer, og de forskellige former for national praksis inden for arbejdsmarkedsrelationer og arbejdsmarkedsdialog.

Artikel 2

Definitioner

I denne henstilling forstås ved:

1) »lovbestemte pensioner«: pensionsordninger, der er lovgivningsbaserede, og som administreres af den samlede offentlige sektor

2) »supplerende pensioner«: arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensionsordninger, der generelt giver en supplerende pensionsindkomst til de lovbestemte pensioner

3) »arbejdsmarkedspensioner«: kollektive pensionsordninger, der er knyttet til et ansættelsesforhold, typisk baseret på kontraktlige aftaler mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, eller knyttet til en erhvervsaktivitet

4) »personlige pensionsordninger«: pensionsopsparingsinstrumenter, der typisk er baseret på en kontrakt mellem en individuel opsparer og en udbyder af finansielle tjenesteydelser med det udtrykkelige formål at levere en pensionsindkomst

5) »pensionssporingssystem (PTS)«: et digitalt værktøj, typisk en sikker webportal eller mobilapplikation, der giver enkeltpersoner et overblik over deres individuelle optjente pensionsrettigheder og prognoser for fremtidige ydelser på tværs af de pensionsordninger, som den pågældende er medlem af eller modtager af

6) »værktøj til overvågning af pensionssystemer«: et samlet overblik for medlemsstaterne over deres pensionssystemer, der omfatter indikatorer for nuværende og fremtidige pensionsrettigheder på aggregeret niveau i medlemsstaten og for alle kilder til pensionsindkomst, navnlig lovbestemte, arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensioner, og som sætter dem i stand til at identificere mangler i relation til pensionstilstrækkelighed og -bæredygtighed.

7) »automatisk tilmelding«: det forhold, at borgerne automatisk tilmelder sig supplerende pensionsordninger og får mulighed for at fravælge ordningen inden for bestemte tidsrammer

8) »pensionstilstrækkelighed«: de tilstræbte mål om at sikre, at pensionssystemerne i) beskytter ældre mod fattigdom, ii) opretholder indkomstniveauet ved pensionering, iii) giver borgerne mulighed for at tilbringe en rimelig del af livet på pension. Supplerende pensioner bidrager primært til det andet mål, nemlig indkomstopretholdelse.

Artikel 3

Tilpasning til nationale forhold

Uden at det berører eksisterende praksis i relation til arbejdsmarkedsrelationer og arbejdsmarkedsdialog eller medlemsstaternes beføjelser til at tilrettelægge og udforme deres nationale pensionssystemer, henstilles det til medlemsstaterne, at de, når de gennemfører de foranstaltninger, der er beskrevet i denne henstilling, inddrager og hører arbejdsmarkedets parter og relevante interessenter, heriblandt pensionsudbydere og organisationer, der repræsenterer pensionsmodtagere, i overensstemmelse med fast national praksis og det nationale pensionssystems struktur, alt efter hvad der er relevant. Medlemsstaterne opfordres også til at tage ved lære af god praksis, der anvendes i andre medlemsstater, og til at tilpasse denne praksis efter behov, således at den er egnet til de nationale forhold.

KAPITEL I

VÆRKTØJER TIL PENSIONSOVERVÅGNING

AFDELING I

Pensionssporing

Artikel 4

Oprettelse af et omfattende pensionssporingssystem

1. Europa-Kommissionen henstiller til medlemsstaterne, at de opretter et tpensionssporingssystem (PTS). PTS bør være en enkelt landsdækkende tjeneste, der er gratis tilgængelig for alle enkeltpersoner, og som giver dem et overblik over deres individuelle optjente pensionsrettigheder på tværs af de forskellige ordninger, som de er eller har været tilmeldt. PTS bør omfatte lovbestemte pensioner, arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger og personlige pensionsprodukter, når det er relevant, gennem en gradvis udvidelse af dets anvendelsesområde, hvis det er nødvendigt. For at give enkeltpersoner øget indflydelse på deres finansielle planlægning bør tjenesten desuden levere prognoser over potentiel fremtidig pensionsindkomst fra alle deres pensionsordninger.

2. PTS-grænsefladen bør være brugervenlig. Den bør tage højde for forskellige aldersgruppers behov og indeholde klare og letforståelige oplysninger, der er tilpasset den gennemsnitlige brugers behov. Medlemsstaterne bør overveje at anvende en grænseflade med flere lag, som først viser de vigtigste oplysninger om pensionsrettigheder og enkle prognoser over fremtidige ydelser og tilbyder mere udførlige oplysninger efter anmodning herom. De nærmere oplysninger kan f.eks. omfatte forskellige prognosescenarier baseret på karriereantagelser. Dertil kommer, at medlemsstaterne bør gennemføre regelmæssige brugertest for at forbedre brugeroplevelsen.

3. Medlemsstaterne bør tage hensyn til de forskellige befolkningsgruppers varierende niveau af digitale færdigheder. Hvis det er nødvendigt, bør de fremlægge supplerende ikkedigitale oplysninger og levere personlige tjenester, der sikrer adgang til centrale pensionsoplysninger for dem, der ikke anvender digitale værktøjer, herunder personer med handicap, der har tilgængelighedskrav. Det kan f.eks. gøres ved hjælp af telefonstøtte, pr. post eller fysisk fremmøde.

Artikel 5

Forvaltning og finansiering

1. Medlemsstaterne bør etablere en klar forvaltningsstruktur for PTS baseret på principperne om almennyttig drift, uafhængighed, troværdighed og gennemsigtighed, hvilket f.eks. kan opnås gennem en offentlig enhed eller et offentlig-privat partnerskab.

2. Medlemsstaterne bør i samarbejde med pensionsbranchen/interessenter/-udbydere, hvis det er relevant, sikre bæredygtig finansiering til oprettelse og løbende drift af PTS.

Artikel 6

Datasikkerhed og -interoperabilitet

1. Medlemsstaterne bør fastlægge, hvilken dataudvekslingsmodel der skal benyttes til deres nationale PTS. De bør indføre en obligatorisk og omfattende ramme for sikkerhed og privatlivets fred, der sikrer en sikker, unik og brugervenlig digital identifikationsmetode til autentifikation af brugere, og garantere et højt niveau af beskyttelse af borgernes personoplysninger.

2. Ved udformningen af deres nationale PTS bør medlemsstaterne sikre, at deres tekniske infrastruktur og retlige ramme, herunder for datadeling, er forenelige med en fremtidig sammenkobling med den europæiske sporingstjeneste (ETS) og dermed støtter arbejdskraftens mobilitet på tværs af grænserne i Unionen og udveksling af individuelle pensionsdata/-oplysninger på tværs af grænserne. Til dette formål bør medlemsstaterne gøre brug af eksisterende ETS-medlemmers bedste praksis og erfaringer.

AFDELING II

Værktøjer til overvågning af pensionssystemer

Artikel 7

Oprettelse af omfattende værktøjer til overvågning af pensionssystemer

1. Det henstilles til medlemsstaterne, at de opretter omfattende værktøjer til overvågning af pensionssystemer, som på systematisk vis og over tid overvåger den samlede tilstrækkelighed og bæredygtighed af deres pensionssystemer med flere søjler samt alle pensionsrelaterede mangler. Til dette formål bør medlemsstaterne indsamle og offentliggøre aggregerede data om både offentlige og supplerende pensioners bidrag til pensionsindkomstens tilstrækkelighed og deres pensionssystems bæredygtighed.

2. Det henstilles til medlemsstaterne, at de gør brug af data, der allerede er indberettet til offentlige organer, f.eks. pensionsfondenes periodiske indberetning til tilsynsmyndigheder eller statistiske kontorer, at de anvender synergier med pensionssporingssystemer og anvender proportionalitet i tilknytning til dataudvælgelse, når de sigter mod at afhjælpe datarelaterede mangler og forbedre nøjagtigheden.

3. Ved indsamlingen af relevante oplysninger bør medlemsstaterne sikre, at fortroligheden af tilsynsdata og beskyttelsen af personoplysninger om deltagere i supplerende pensionsordninger bevares.

4. Medlemsstaterne opfordres til at udveksle praksis med andre medlemsstater og Europa-Kommissionen for at identificere relevante dimensioner og metoder til at indhente oplysninger, uden at der opstår en unødvendig rapporteringsbyrde.

Artikel 8

Indikatorer til overvågningsværktøjet

1. Det henstilles til medlemsstaterne, at de indsamler oplysninger om antallet af medlemmer af supplerende pensionsordninger, deres bidrag og optjente rettigheder opdelt efter bidragsdefinerede og ydelsesdefinerede ordninger/produkter, forpligtelser og aktiver, der er knyttet til pensionsordninger, deres investeringsafkast, omkostninger og gebyrer, bidrag og ydelser for alle disse instrumenter samt efter pensionstype.

2. Det henstilles til medlemsstaterne, at de identificerer relevante pensionsstatistikker, der kan bidrage til at overvåge fattigdomsrisici på tværs af demografiske grupper, ændringer i indkomstfordelingen på tværs af aldersgrupper, ændringer i den reelle pensionsalder på tværs af indkomstgrupper og de finanspolitiske omkostninger ved skatteincitamenter og pensionsrelaterede subsidier.

3. For at danne grundlag for vurdering og gennemgang af eksisterende rammer og eventuelle planlagte politikforanstaltninger opfordres medlemsstaterne til at udarbejde prognoser over pensionstilstrækkelighed og bæredygtighedsparametre over en rimelig fremtidig periode.

Artikel 9

Udveksling af data med Europa-Kommissionen

1. Det henstilles til medlemsstaterne, at de indberetter pensionsstatistikker til Europa-Kommissionen i aggregeret form. De opfordres til at samarbejde med Europa-Kommissionen om at fastlægge fælles metoder for at sikre, at disse aggregerede data kan sammenlignes.

2. Europa-Kommissionen henstiller til medlemsstaterne, at de fremlægger prognoser over bidrag og udgifter til arbejdsmarkedsrelaterede og personlige private pensioner, som skal indgå i den rapport om aldring, der udarbejdes af Kommissionen og Udvalget for Økonomisk Politik, og data om arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensioners bidrag til pensionsindkomster, som skal indgå i den rapport om tilstrækkelig social beskyttelse i alderdommen, der udarbejdes af Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse, ved hjælp af definitioner, metodologier og økonomiske antagelser, der er vedtaget i fællesskab.

KAPITEL II

AUTOMATISK TILMELDING

Artikel 10

Mulighed for automatisk tilmelding

1. Medlemsstaterne bør muliggøre og fremme indførelsen af automatisk tilmelding til supplerende pensionsordninger i overensstemmelse med de nationale forhold, samtidig med at arbejdsmarkedets parters rolle og autonomi respekteres.

2. Automatisk tilmelding bør indføres på en måde, der fastholder integriteten i allerede velfungerende, offentlige eller supplerende pensionsordninger. En sådan tilmelding bør ikke stille deltagere i eksisterende arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger ringere, svække arbejdstagernes obligatoriske deltagelse i arbejdsmarkedsrelaterede ordninger, hvis en sådan obligatorisk deltagelse findes, eller undergrave de nationale solidaritetsmekanismer.

3. Understøttende foranstaltninger, f.eks. indførelse af et retsgrundlag i national ret, bør ledsages af foranstaltninger, der afgør, hvem der er berettiget til tilmelding, hvem der kan iværksætte tilmelding, og hvilken type pensionskasse eller pensionsprodukt der kan anvendes, såsom eksisterende og — på visse betingelser — nye arbejdsmarkedsrelaterede ordninger, tilgængelige personlige pensionsprodukter og paneuropæiske personlige pensionsprodukter (PEPP-produkter).

4. Medlemsstaterne bør også indføre sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer, at de supplerende pensionsordninger har potentiale til at skabe fordele for opsparerne på lang sigt — og at de reelt også gør det. Til dette formål bør de tilsynsbelægge enheder eller udbydere af pensionsprodukter og udstyre tilsynsmyndighederne med kapacitet og beføjelser til at overvåge de relevante supplerende pensionsordningers omkostningseffektivitet og til at gribe ind, når det er nødvendigt, for at sikre, at de giver nytteværdi for pengene.

Artikel 11

Anvendelse af god praksis for automatisk tilmelding

1. Det henstilles til medlemsstaterne, at de anvender god praksis i introduktionsfasen. God praksis omfatter vidtgående høring af arbejdsmarkedets parter og relevante interessenter, effektive oplysningskampagner og løbende gennemsigtighedsforanstaltninger. Medlemsstaterne kan også overveje at indføre automatisk tilmelding i faser, f.eks. ved gradvist at målrette indsatsen mod bestemte typer arbejdsgivere og berettigede personer eller ved først at indføre lavere bidragssatser, der efterfølgende vil stige, og dermed give enkeltpersoner mulighed for at opbygge et betydeligt bidrag til deres pensionsindkomst, uden at den økonomiske overkommelighed ved tilmelding bringes i fare.

2. Det henstilles til medlemsstaterne, at de tager højde for veludformede muligheder for fravalg og gentilmelding, hvis hyppighed vil blive fastsat med henblik på at skabe balance mellem det tilstræbte mål om at maksimere deltagelsen og systemets stabilitet og målet om at give enkeltpersoner valgmuligheder.

3. For at undgå, at borgerne overvældes af talrige og komplekse beslutninger i tilknytning til processen med automatisk tilmelding bør medlemsstaterne som god praksis tilbyde et begrænset antal valgmuligheder for elementer såsom bidragssats, berettigede investeringsplaner eller -produkter, investeringsstrategier og udbetalingsordninger. Medlemmer og, når det er relevant, arbejdsgivere bør have mulighed for at supplere med yderligere bidrag over minimumsniveauet. Valgmuligheder med hensyn til investeringsstrategier bør tage højde for forskellige holdninger til risiko, således at enkeltpersoner ikke fravælger dem, fordi de finder standardløsningen for risikabel eller for konservativ, mens enkeltpersoner, der er villige til at acceptere visse risici, får mulighed for at gøre det. Livscyklusstrategier kan fremmes som god praksis for at tage højde for ændringer i risikoeksponeringen i løbet af opsparingsfasen. Udbetalingsordninger bør ideelt set omfatte valgmuligheder, således at opsparere kan vælge mellem at modtage enten en livslang årsrente eller en engangsudbetaling af de optjente midler eller kombinationer af begge, uden at det har indvirkning på gældende nationale bestemmelser.

4. Medlemsstaterne bør sikre, at borgerne kan vælge mellem standardmuligheder, der gælder, hvis deltagerne ikke er i stand til eller ikke er villige til at træffe et valg. Standardmulighederne bør være klare og udformet med henblik på at sikre langsigtet stabilitet for og egnethed til den største gruppe af deltagere, samtidig med at der sikres en tilstrækkelig pensionsindkomst på længere sigt. Medlemsstaterne kan overveje at fremme livscyklusstrategier som standardmulighed for aktivallokering.

5. Medlemsstaterne opfordres til at sikre, at adgangen til automatisk tilmelding er vidtfavnende og inklusiv. Automatisk tilmelding bør være egnet til forskellige karrieremønstre, indebære retfærdig behandling i tilfælde af karriereafbrydelser — og dermed skabe lige muligheder for mænd og kvinder og være til gavn for mennesker på forskellige stadier af deres karriere. Medlemsstaterne bør overveje at indføre god praksis såsom subsidier i form af et fast beløb for at understøtte den økonomiske overkommelighed for borgere med lave indkomster, skatteincitamenter for at give incitament til udbredt anvendelse, pensionskreditter for omsorgspersoner — og dermed bidrage til at afhjælpe forskellen mellem kønnene med hensyn til pensioner — valgmuligheder med hensyn til at supplere bidrag, fleksibilitet med hensyn til bidragsniveauer eller -afbrydelser for borgere med atypiske ansættelseskontrakter og for omsorgspersoner, og passende betingelser for tidligt fravalg på grundlag individuelle behov.

Artikel 12

Særlige bestemmelser for automatisk tilmelding i et ansættelsesforhold

1. Det henstilles til medlemsstaterne, at de fastsætter berettigelseskriterier for arbejdstagere, der fremmer en bred dækning og giver mulighed for en tidlig start, samtidig med at prisoverkommeligheden understøttes.

2. Det henstilles til medlemsstaterne, at de indfører incitamenter for arbejdsgivere og administrativ støtte i gennemførelsesfasen for at lette arbejdstagernes tilmelding.

3. Medlemsstaterne bør indføre regler om overførsel af selvtilmeldte arbejdstageres rettigheder, således at disse arbejdstagere fortsat kan drage fordel af deres deltagelse, når de skifter beskæftigelse eller afbryder deres beskæftigelse. Medlemsstaterne bør forhindre en situation, hvor enhver beskæftigelsesrelateret forandring fører til tilmelding til en supplerende ordning, da dette vil medføre en fragmentering af pensionsrettigheder. Dette opnås bedst, hvis arbejdstagerne fortsat kan bidrage til tidligere ordninger eller har mulighed for at overføre de optjente rettigheder til en ny arbejdsrelateret ordning.

4. Medlemsstaterne bør give selvstændige og personer med atypiske ansættelseskontrakter mulighed for at tilvælge i eksisterende ordninger, der er åbne for arbejdstagere med standardkontrakter, eller tage højde for muligheden for at oprette særskilte ordninger, der er skræddersyet efter deres specifikke behov. Sådanne valgmuligheder bør allerede overvejes i udformningsfasen af automatisk tilmelding og bør give mulighed for større fleksibilitet for selvstændige og personer med atypiske ansættelseskontrakter sammenlignet med personer, der har standardansættelseskontrakter.

5. Medlemsstaterne bør overveje, hvordan de skal forvalte deres automatiske tilmeldingssystem, enten gennem et offentligt organ, der yder centraliseret administrativ eller organisatorisk bistand, eller gennem en mere decentraliseret model, hvorved arbejdsmarkedets parter, faglige sammenslutninger eller private udbydere skræddersyr pensionsordninger efter deltagernes behov.

6. Medlemsstaterne opfordres også til at overveje, om en forpligtelse for arbejdsgiverne til at lade deres arbejdstagere registrere vil være egnet ud fra deres nationale forhold.

Artikel 13

Skatteincitamenter og andre incitamenter

1. Medlemsstaterne opfordres til at indføre skatteincitamenter og andre incitamenter for at fremme udbredelsen af supplerende pensionsprodukter, samtidig med at der tages behørigt hensyn til deres finanspolitiske konsekvenser. Disse skatteincitamenter bør udformes på en måde, hvor de ikke stiller enkeltpersoner ringere i eksisterende arbejdsmarkedsrelaterede eller personlige pensionsordninger, herunder ordninger, der sponsoreres af arbejdsmarkedets parter.

2. Medlemsstaterne bør sikre, at borgerne fortsat nyder godt af de skatteincitamenter, der tilbydes for at fremme udbredelsen af supplerende pensionsprodukter, også efter at de har skiftet job eller bopæl på tværs af grænserne.

3. Sådanne skatteincitamenter vil kunne:

a) give borgerne mulighed for i deres skattepligtige indkomst at fratrække det bidrag, der ydes til et berettiget pensionsprodukt, op til et maksimalt årligt fradragsberettiget loft

b) give arbejdsgivere mulighed for i deres skattepligtige indkomst at fratrække de bidrag, de yder på deres arbejdstageres vegne, til berettigede pensionsprodukter op til et maksimalt årligt fradragsberettiget loft.

4. Medlemsstaterne bør anvende den samme skattemæssige behandling for alle de supplerende pensionsprodukter, som de anser for berettigede til automatisk tilmelding.

KAPITEL III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 14

Monitorering og rapportering

1. Medlemsstaterne opfordres til at udveksle erfaringer og bedste praksis om de foranstaltninger, der er omhandlet i denne henstilling. Der kan f.eks. afholdes drøftelser om: fælles udfordringer, erfaringer med indførelse af automatisk tilmelding, hvordan der kan sikres en koordineret tilgang til den fremtidige sammenkobling af nationale pensionssporingssystemers med den europæiske sporingstjeneste for pensioner, og hvordan der bedst kan arbejdes hen imod vidtrækkende dataindberetning, der dækker alle pensionssøjler, med henblik på en sammenlignelig EU-dækkende oversigt over pensionstilstrækkelighed og -bæredygtighed.

2. Medlemsstaterne opfordres til regelmæssigt at evaluere effektiviteten af foranstaltningerne i denne henstilling med hensyn til at øge deltagelsen i supplerende pensionsordninger og pensionsgennemsigtigheden.

3. Medlemsstaterne opfordres til regelmæssigt at rapportere om de foranstaltninger, der træffes for at gennemføre denne henstilling, gennem overvågningsprocesserne vedrørende opsparings- og investeringsunionen, Eurogruppens ramme for overvågning af nationale reformer og udveksling af bedste praksis, det europæiske semester og den europæiske søjle for sociale rettigheder.

4. Europa-Kommissionen vil også overvåge gennemførelsen som led i midtvejsevalueringen af strategien for opsparings- og investeringsunionen, som vil blive offentliggjort i 2027.

Artikel 15

Adressater

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2025.

På Kommissionens vegne
Maria Luís ALBUQUERQUE
Medlem af Kommissionen